

הקדמה

אמר רבי, כל העוסק בפרק שירה בעולם הזה, זוכה ללמוד וללמוד, לשמור ולעשות ולקיים, ותלמודו מתקיים בידו, ונצול מניצור הרע, ומפגע רע, ומזבזבז הקבר, ומדינה של גיהנום, ומזבזבז של משיון, ומאריה ימים, וזוכה לימות המשיח, ולחיי העולם הבא:

תניא אמר רבי אליעזר, כל האומר שירה זו בעולם הזה, זוכה ואומר לעולם הבא, שנאמר אז ישיר במשה, שר לא נאמר אלא ישיר אותו לעתיד לבוא:

תניא רבי אליעזר הגדול אומר, כל העוסק בפרק שירה זה בכל יום, מעיד אני עליו שהוא בן העולם הבא, ונצול מפגע רע, ומניצור הרע, ומדין קשה, ומשטן, ומכל מיני משויות ומזיקין. גמור בכל לבבך ובכל נפשך לדעת דרכי ולשמור מצוותי ונתי. נצור תורתך בלבבך ונגד עיניך תהיה יראתי. שמור פיה ולשונך מכל זוטא ואשמה, ואני אהיה עמך בכל מקום שתלך, ואלמדך שכל ובינה מכל דבר. והוי יודע שכל מה שברא הקדוש ברוך הוא לא בראו כי אם לכבודו, שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.

אמרו וז"ל על דוד מלך ישראל, בשעה שסים ספר תהלים וזוה דעתו עליו ואמר לפני הקדוש ברוך הוא, יש ברנה שבראת בעולמך שאומרת שירות ותשבחות יותר ממני. באותה שעה נודמנה לו צפרדע אונת, ואמרה לו, דוד אל תווז דעתך עליה, שאני אומרת שירות ותשבחות יותר ממך. ולא עוד אלא כל שירה שאני אומרת ממשלת עליה שלשת אלפים משלים, שנאמר וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו וזמשה ואלף. ולא עוד אלא שאני עוסקת במצוה גדולה, וזו היא המצוה שאני עוסקת בה, יש בשפת הים מין אגוד שאין פרנסתו כי אם מן המים, ובשעה שהוא רעב נוטלני ואוכלני. זו היא המצוה. לקיים מה שנאמר אם רעב שונאך האכילהו לזוה, ואם צמא השקהו מים, כי גזולים אתה וזוהה על ראשו, וני ישלם לך. אל תקרי ישלם לך אלא ישלימו לך:

פרק ראשון

שמים אומרים. השמים, מספרים כבוד אל; ומעשה ידיו, מגיד הרקיע: (תהלים יט ב)

ארץ אומרת. ליהודה הארץ ומלואה; תבל, וישבי בה: (תהלים פרק כד א) ואומר. מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק: (ישעיהו כד טז)

עַן עֲדָן אֹמֵר. עוֹרֵי צָפוֹן וּבֹאֵי תִימָן, הַפְּיוּזִי זָנִי יָזְלוּ בְּשָׁמַיִם; יָבֵא דוֹדֵי לְגִנּוֹ, וַיֹּאכֵל פְּרֵי בְּגָדָיו: (שיר השירים ד טז)

זֵיהֶנָּם אֹמֵר. כִּי הִשְׁפִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה; וַנֶּפֶשׁ רַעְבָּה מִלֹּא טוֹב: (תהלים קז ט)

מִדְּבַר אֹמֵר. יִשְׁשׂוּם מִדְּבַר וְצִיָּה; וְתַגֵּל עֲרֵבָה וְתִפְרוּז כּוֹנֵנֶצֶלֶת: (ישעיהו לה א)

שְׁדוֹת אֹמְרִים. יְהוָה, בְּזוֹכְמָה יִסֹּד אֶרֶץ; כּוֹנֵן שָׁמַיִם, בְּתַבּוּנָה: (משלי ג יט)

בַּיּוֹם אֹמְרִים. לְקוֹל תִּתּוּ הַמּוֹן בַּיּוֹם בְּשָׁמַיִם, וַיַּעַל זְשָׁאִים מִקְצֵה אֶרֶץ (ירמיה נא טז)

בַּיּוֹם אֹמְרִים. מִקְלוֹת בַּיּוֹם רַבִּים, אֲדִירִים מִשְׁפָּרֵי יָם; אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה: (תהלים צג ד)

נְהָרוֹת אֹמְרִים. נְהָרוֹת יְמוֹזָאוּ קָף; יוֹזָד, הָרִים יִרְצָנוּ: (תהלים צז וז)

בַּמַּעֲיָנוֹת אֹמְרִים. וְשָׂרִים פּוֹזְלִים כָּל מַעֲיָנֵי בָּהּ: (תהלים פז ז)

פֶּרֶק שִׁנִּי

יוֹם אֹמֵר. יוֹם לְיוֹם יִבִּיעַ אֹמֵר; וְלִלְלָה לְלִלְלָה, יוֹזָה דָּעַת: (תהלים יט ג)

לִלְלָה אֹמֵר. לְהַגִּיד בְּבִקְר וּנְסִדָּה; וְאִמּוֹנָתָה, בְּלִילוֹת: (תהלים צב ג)

שָׁמֶשׁ אֹמֵר. שָׁמֶשׁ יִרְוֹן עָמֵד וְזָבְלָה; לְאוֹר וּזְצִיָּה יְהִלְכוּ, לְגִנָּה בְּרֶק וּזְצִיָּתָה: (זבבוק ג יא)

יִרְוֹן אֹמֵרֶת. עֲשֵׂה יִרְוֹן לְמוֹעֲדִים; שָׁמֶשׁ, יִדַּע מִבּוֹאוֹ: (תהלים קד יט)

כּוֹכְבִים אֹמְרִים. אֲתָה הוּא יְהוָה לְבִדָּה, אֲתָה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צָבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאֲתָה מוֹזִיָּה אֶת כָּלָם; וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּנּוּוּיִם: (זוֹמִיָּה ט ו)

עֲבִים אֹמְרִים. יִשֵּׁת וּזְשָׁה סִתְרוּ, סְבִיבוֹתָיו סִפְתוּ; וּזְשָׁכַת בַּיּוֹם, עֲבֵי שְׁוֹקִים: (תהלים יז יב)

עֲנֵנֵי כְבוֹד אֹמְרִים. אֵף בְּרֵי יִטְרִינוּ עֵבֶב; יִפִּיץ, עֲנֵן אֹרוֹ: (איוב לז יא)

רוזן אומר. אומר לצפון תני, ולתימן אל תכלאי; הביאי בני מרוזוק, ובנותי מקצה הארץ: (ישעיה ב' ו')

ברקים אומרים. ברקים למטר עשה; מוצא רוזן מאוצרותיו: (תהלים ק"ח ז')

טל אומר. אהיה כטל לישראל, יפרו פשושנה; ויה שרשיו כלבנון: (הושע י"ד ו')

שמים אומרים. שם גרבות תניף אלהים; גולתך וגלאה, אתה כוננתה: (תהלים ס"ז י')

פרק שלישי

איכות ששדה אומרים. אז ירננו עצי היער; מלפני יהוה, כי בא לשפוט את הארץ: (דברי הימים א ט"ז ל')

גן אומרת. כה אומר יהוה, כאשר ימצא התירוש באשכול, ואמר אל תשוזיתו, כי ברכה בו; כן אעשה למען עבדי, לבלתי השוית הכל: (ישעיה ס"ה ו')

תאנה אומרת. נצר תאנה יאכל פריה: (משלי כ"ז יז')

רמון אומר. כפלו הרמון רקתך, מבעד לצמתך: (שיר השירים ד' ג')

תמר אומר. צדיק כתמר יפרו; פאר כלבנון ישנה: (תהלים צ"ב י')

תפוז אומר. כתפוז בעצי היער, כן הודי בין הבנים; בצלו זמרתני וישבתני, ופריו מתוק לזכני: (שיר השירים ב' ג')

שבלת וזטים אומרת. שיר המעלות; מבעמקים קראתיה יהוה: (תהלים ק"א א')

שבלת שעורים אומרת. תפלה לעני כי יעטף; ולפני יהוה, ישפך שיוזו: (תהלים ק"ב א')

שאר השבולים אומרים. לבשו כרים הצאן, ועמקים יעטפו ברי; יתרועעו, אף ישירו: (תהלים ס"ה י')

ירקות ששדה אומרים. תלמיה רוח נזות גודיה; ברבים תמנגנה, צמורה תברך: (תהלים ס"ה יא')

דְּשָׂאִים אוֹמְרִים. יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם; יִשְׁמְחוּ יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: (תהלים קד לא)

פֶּרֶק רְבִיעִי

תִּרְנָנֹול אוֹמֵר. בְּשַׁעַת שְׂפָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶצֶל הַצְּדִיקִים בְּעֵן עֵרֶן, זוֹלָפִים כָּל אִלְנֵי עֵן עֵרֶן בְּשָׁמַיִם, וּבְמִרְנָנִים וּבְמִשְׁבּוֹזִים, וְאִן עִם הוּא מִתְעוֹרֵר וּבְמִשְׁבּוֹז:

בְּקוֹל רֵאשׁוֹן אוֹמֵר. שְׂאוּ שְׁעָרֵימָּה רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחוּ עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלֹוֹמָה: (תהלים כד ז-ו)

בְּקוֹל שְׁנֵי אוֹמֵר. שְׂאוּ שְׁעָרֵימָּה רְאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחוּ עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה: (תהלים כד ט-י)

בְּקוֹל שְׁלִישִׁי אוֹמֵר. עֲמִדוּ צְדִיקִים וְעִסְקוּ בַתּוֹרָה, כִּדִּי שִׁיחֶיָּה שְׁכַרְכֶּם כְּפוּל לְעוֹלָם הַבָּא:

בְּקוֹל רְבִיעִי אוֹמֵר. לִישׁוּעָתָה קְוִיתִי יְהוָה: (בראשית מט יז)

בְּקוֹל זְמַיִשִׁי אוֹמֵר. עַד מָתִי עֲצֹל תִּשְׁכַּב, מָתִי תִקְוִם מִשְׁנֵתָה: (משלי ו ט)

בְּקוֹל שִׁישִׁי אוֹמֵר. אֵל תִּתְּהֵב שִׁנָּה פֶּן תִּנְרָשׁ; פִּקּוּז עֵינֶיךָ שְׂבַע לְוָם: (משלי כ יג)

בְּקוֹל שְׁבִיעִי אוֹמֵר. עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִיהוָה; הִפְרוּ, תוֹרָתָה: (תהלים קיט קכו)

תִּרְנָנֹולת אוֹמֵר. נָתַן לְוָם לְכָל בְּשָׂר; כִּי לְעוֹלָם וָסֶדֶד: (תהלים קלו כה)

יוֹנָה אוֹמֵר. כְּסוּס עֲגוּר כֵּן אֶצְפָּצֵף, אֶהְיֶה כִּיּוֹנָה; וְלֹו עֵינֵי לְמָרוֹם, אֲדַעֵי עֲשָׂקָה לִי עֲרֵבֵנִי: (ישעיה לז יד)

אוֹמֵר יוֹנָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּזוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִיוּ מַזְזוֹתֵי מְרוֹרִים כְּזִית בְּיָדָהּ, וְאֵל יְהִיוּ מִתּוֹקִים כְּדָבֵשׁ, עַל יְדֵי בְּשָׂר וָדָם:

נֶשֶׁר אוֹמֵר. וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיְצָה, לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם; אֵל תְּזוּן כָּל בְּגֵדֵי אֹן סֶלָה: (תהלים נט ו)

עֲגוּר אוֹמֵר. הוֹדוּ לִיהוָה בְּכִנּוּר; בְּגִבְלֵי עֲשׂוֹר, וְאָמְרוּ לוֹ: (תהלים לג ב)

צפור אומר. גם צפור מציאה בית, ודרור קן לה אשר שתה אפרוניה, את
מוזוונתיה יהוה צבאות מלכי ואלהי: (תהלים פד ד)

סנונית אומרת. למען זמרך כבוד ולא ידם; יהוה אלהי, לעולם אודך: (תהלים
לג יג)

טסית אומרת. עזרי מעם יהוה; עשה, שמים וארץ: (תהלים קכא ב)

ציה אומרת. אור זרע לצדיק, ולישרי לב שמונה: (תהלים צו יא)

רצפי אומר. נזמו נזמו עמי; יאמר אלהיכם: (שעיה מ א)

וזסידה אומרת. דברו על לב ירושלים וקראו אליה, כי מלאה צבאה, כי נרצה
עונה; כי לקונה מיד יהוה, כפלים בכל וטאתיה: (שעיה מ ב)

עורב אומר. מי יכין לערב, צידו כי ילדו (ילדיו) אל אל ישועו: (איוב לז מא)

זרזיר אומר. ונדע בגוים זרעם, וצאצאיהם בתוך העמים; כל ראיהם יכירום, כי
הם זרע ברך יהוה: (שעיה סא ט)

אזו שבבית אומרת. הודו ליהוה קראו בשמו; הודיעו בעמים, עכילותיו: שירו לו
זמרו לו; שיוזו, בכל נפלאותיו: (תהלים קה א-ב)

אזו הבר המשוטטת במדבר. פשרואה את ישראל עוסקים בתורה אומרת. קול
קורא במדבר, פנו דרך יי, ישרו בערבה מסלה לאלהינו: (שעיה מג ג) ועל
מציאות מוזוונתיה במדבר אומרת. ארור הגבר אשר יבטח באדם, ברוך הגבר
אשר יבטח ביי והיה יי מבטוו: (רמיה יז ה-ו)

פרוגיות אומרים. בטווו ביהוה עדי עד; כי ביהוה, צור עולמים: (שעיה כו ד)

רוזמה אומרת. אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים; ורבו פמו רבו: (זכריה י וז)

צפרת כרמים אומרת. אשא עיני אל ההרים; מאין, יבא עזרי: (תהלים קכא א)

וזסיל אומר. יהוה אלהי אתה, ארומבך אודה שמך, כי עשית פלא; עצות מרוזק
אמונה אמן: (שעיה כה א)

שמביית אומרת. הללוהו בצלצלי שמע; הללוהו, בצלצלי תרועה: (תהלים פרק
קז ה)

זָבוּב אֹמֵר. בְּשִׁעָה שְׂאִין יִשְׂרָאֵל עֹסְקִים בְּתוֹרָה, קוֹל אֹמֵר קָרָא, וְאֹמֵר מִה
אֶקְרָא; כָּל הַבֶּשֶׂר וְזִצִיר, וְכָל וְזִסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה: יִבֶּשׂ וְזִצִיר נָבֵל צִיץ, וְדָבָר
אֶלְהִינוּ יָקוּם לְעוֹלָם: (ישעיה פרק מ ו-ו): בּוֹרָא נִיב שְׂפָתַיִם; שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרוּחוֹק
וּלְקָרוֹב אֹמֵר יְהוָה וּרְפָאתָיו: (ישעיה פרק נז יט)

תְּנִינִים אֹמְרִים. הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ; תְּנִינִים, וְכָל תְּהוֹמוֹת: (תהלים פרק
קמוז ז)

לִוְיָתָן אֹמֵר. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב; כִּי לְעוֹלָם וְזִסְדּוֹ: (תהלים פרק קלו א)

דְּגִים אֹמְרִים. קוֹל יְהוָה, עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הָרַעִים; יְהוָה, עַל מַיִם רַבִּים:
(תהלים פרק כט ג)

צְפַרְדֵּעַ אֹמֶרֶת. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

פָּרָק וְזַמִּישׁוּי

בְּהִמָּה דְקָה טְהוֹרָה אֹמֶרֶת. מִי כְמוֹכָה בְּאֵלֶם יְהוָה, מִי כְמוֹכָה זָאָר בְּקִדְשׁ;
זוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פִלָּא: (שמות פרק טו יא)

בְּהִמָּה גְסָה טְהוֹרָה אֹמֶרֶת. הֲרַנִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנָנוּ; הָרִיעוּ, לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (תהלים
פרק פא ב)

בְּהִמָּה דְקָה טְמֵאָה אֹמֶרֶת. הִיטִיבָה יְהוָה לְטוֹבִים; וְלִישָׁרִים, בְּלִבּוֹתָם: (תהלים
פרק קכה ד)

בְּהִמָּה גְסָה טְמֵאָה אֹמֶרֶת. יִזְעַע כְּפִיָּה כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיָּה וְטוֹב לָךְ: (תהלים פרק
קכוז ב)

גְּמֹל אֹמֵר. יְהוָה מְמָרוֹם יִשְׂאֵג וּמִמְעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ, שְׂאֵג יִשְׂאֵג עַל גְּוָהוּ:
(ירמיה פרק כה ל)

סוֹס אֹמֵר. הִנֵּה כְּעִיָּי עֲבָדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעִיָּי שְׁפוּזָה אֵל יָד גְּבָרָתָהּ כִּן
עִיָּינוּ אֵל יְהוָה אֶלְהִינוּ; עֵד, שְׁיִוָּנָנוּ: (תהלים פרק קכג ב)

פָּרָד אֹמֵר. יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ; כִּי שְׂמַעוּ, אֲבִרֵי פִיָּה: (תהלים פרק קלז
ד)

וזמור אומר. לך יהיה הגדלה והגבורה והתפארת והגזון וההוד, כי כל בשמים ובארץ; לך יהיה הממלכה, והמתנשא לכל לראש: (דברי הימים א, כט יא)

שור אומר. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה, ויאמרו לאמר; אשירה ליהוה כי גאה גאה, סוס ורכבו רמה בים: (שמות פרק טו א)

וזיות השדה אומרים. ברוך הטוב והמטיב:

צבי אומר. ואני אשיר עוף וארנן לבקר, ווסדף כי היית משגב לי; ומזוס, ביום צר לי: (תהלים פרק נט יז)

פיל אומר. מה גדלו מעשיך יהוה; מאד, עמקו מושבתיה: (תהלים פרק צב ו)

אריה אומר. יהוה כגבור יצא, כאיש מלחמות יעיר קנאה; יריע אף יצרוח, על איביו יתגבר: (ישעיה פרק מב יג)

דב אומר. ישאו מדבר ועריו, ווצרים תשב קדר; ירנו ישיבי סלע, מראש הרים יצונו; ישימו ליהוה כבוד; ותהלתו באים גידו: (ישעיה פרק מב יא יב)

זאב אומר. על כל דבר פשע על שור על זמור על שיה על שלמה על כל אבדה, אשר יאמר כי הוא זה, עד האלהים, יבא דבר שניהם; אשר ירשיען אלהים, ישלם שנים לרעהו: (שמות פרק כב וז)

שועל אומר. הוי בנה ביתו בלא צדק, ועליותיו בלא משפט; ברעהו יעבד וזנם, ופעלו לא יתן לו: (ירמיה פרק כב יג)

זרזיר אומר. רגזו צדיקים ביהוה; לישרים, גאון תהלה: (תהלים פרק לג א)

זתול אומר. ארדוף אויבי ואשיגם, ולא אשוב עד פלותם: (תהלים יז לז)

פרק ששי

שרצים אומרים. ישמוז ישראל בעשיו; בני ציון, יגלו במלכם: (תהלים פרק קמט ב)

אלים שבשרצים אומרים. אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי ויתים; סביב, לשלונך: (תהלים פרק קכז ג)

נְזוּשׁ אֹמֵר. סוּמְךָ יְהוָה לְכָל הַנְּפֹלִים; וְזוֹקֶךָ, לְכָל הַכְּפוּפִים: (תהלים פרק קמה יד)

עֲקָרָב אֹמֵר. טוֹב יְהוָה לְכָל; וְרוֹזְבִי, עַל כָּל בְּעֵשְׂיוֹ: (תהלים פרק קמה ט)

שֶׁבֶלֶל אֹמֵר. כְּמוֹ שֶׁבֶלֶל תָּמַס יְהוֹלֵךְ; גִּפְלֵ אֲשֶׁת, בֶּל וְזוֹ שְׁמִישׁ: (תהלים פרק נז ט)

נְמֻלָּה אֹמֶרֶת. לֵךְ אֶל נְמֻלָּה עֲצֵל; רֵאֵה דְרָכֶיהָ וְזוֹכֵם: (משלי פרק ו ו)

עֲכָבֵר אֹמֵר. וְאַתָּה צְדִיקָה, עַל כָּל הַבָּא עָלַי; כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי: (נזומיה פרק ט לג)

וְזָלְדָה אֹמֶרֶת. כָּל הַנְּשֻׁמָּה תִּתְהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּמֶיהָ: (תהלים קנז ו)

כְּלָבִים אֹמְרִים. בָּאוּ נִשְׁתַּזְזוּהָ וְנִכְרַעְהָ; נִבְרַכְהָ, לִפְנֵי יְהוָה עֲשִׂנוּ: (תהלים פרק צה ו)

אוּז"כ יאמר אלו הפסוקים: #

רַבִּי יִשְׁעִיָּה תִּלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי וְזִינָא בֶן הוֹסָא הִתְעַנְּהָ וְזִמְשׁ וְשִׁמוֹנִים תַּעֲזִיזוּת, אָמַר כְּלָבִים שֶׁכְּתוּב בָּהֶם וְהַכְּלָבִים עָזִי גִפְשׁ לֹא יִדְעוּ שֶׁבִּעָה יִזְכּוּ לֹאמֵר שִׁירָה. וְעֵנָה לוֹ מִלֵּאף מִן הַשָּׁמַיִם, וְאָמַר לוֹ יִשְׁעִיָּה עַד מִתִּי אַתָּה מוֹתַעֲנָה עַל זֶה הַדְּבָר, שֶׁבִּוּעָה הִיא מִלִּפְנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא מִיּוֹם שֶׁגָּלָה סוּדוֹ לְזוֹבְקוֹ הַנְּבִיא לֹא גָּלָה דְבָר זֶה לְשׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, אֲלֵא בְּשִׁבִיל שֶׁתִּלְמִידוֹ שֶׁל אָדָם גָּדוֹל אַתָּה, שֶׁלְּזוֹנֵי מִן הַשָּׁמַיִם לְזִדְקָה אֲלֵיהָ, וְאָמְרוּ כְּלָבִים כְּתִיב בָּהֶם וְלִכְלֵ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִזְרָץ כְּלָב לְשׁוֹנוֹ, וְלֹא עוֹד אֲלֵא שֶׁזָּכּוּ לְעִבְדָּה עוֹרוֹת מִצְוֹתָם, שֶׁכּוֹתְבִין בָּהֶם תַּפְלִין וּמְזוֹזוֹת וְסִפֵּר תּוֹרָה, עַל כֵּן זָכּוּ לֹאמֵר שִׁירָה. וּמֵה שֶׁשְּׂאֵלֶת וְזוֹר לְאִזְזוּרֵיךָ וְאֵל תּוֹסִיף בְּדְבָר הַזֶּה עוֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב שׁוּבֵר פִּי וְלְשׁוֹנוֹ שׁוּבֵר מִצְרוֹת גִּפְשׁוֹ :

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּמֶיהָ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ יי כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: